

Т Р У Д О В Е
на Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и информационни технологии
Том VI, 2011. VI Студентска научна конференция
∞
PROCEEDINGS
*of the Student Scientific Society of the State University of Library Studies
and Information Technologies*
Volume VI, 2011. VI Student Scientific Conference

ИНТЕРАКЦИИ

„БЯЛА СВЕТЛИНА”

LUX ALBA

ОРАТОРИЯ

**БОЖЕСТВЕН ФЛОРИЛЕГИУМ –
ИДИЛИЧЕН ТРИПТИХ**

*„Помогни ми, Господи, да помогна на слепите да прогледнат.” **
Н. В.

* Епиграфът е и рефренът, който обединява частите на триптиха; той е и епиграфът към „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ” – хипертекст, декодиращ информационния код на ценностния геном на българския книжовен език и българското изящно слово (по ръкописа на писателя – литературен критик Николай Василев).

Посвещава се
на
проф. Стоян Денчев,
облагородяващ
информационната среда,
мислима
като
триада:
информационни фондове,
информационни технологии,
интеракции

*Трудове на Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и информационни технологии
Том VI, 2011
Proceedings of the Student Scientific Society of the State University
of Library Studies and Information Technologies
Volume VI, 2011*

**III СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ
И ИЗЛОЖБА**

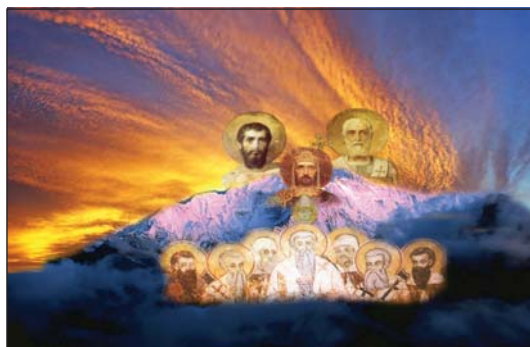
**„ОТ ИНФОРМАЦИЯ КЪМ ЗНАНИЕ”
(„FROM INFORMATION TO KNOWLEDGE”)**

**СВУБИТ,
Зала „Гържествена”, 18 май 2007 г., 10:00 ч.**

„В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВТО”

НОМО LEGENS

*Срв.: Том II на Трудове на
Студентското научно общество при
Специализираното висше училище по
библиотекознание и информационни
технологии. – София, 2008, с. 503-520.*

*Трудове на Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и информационни технологии
Том VI, 2011
Proceedings of the Student Scientific Society of the State University
of Library Studies and Information Technologies
Volume VI, 2011*

**IV СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ
И ИЗЛОЖБА**

**„ИНФОРМАЦИЯ – ЛИЧНОСТ – ЗНАНИЕ”
(„INFORMATION – PERSON – KNOWLEDGE”)**

**СВУБИТ,
Спортна зала, 16 май 2008 г., 10:00 ч.**

„ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН”

НОМО С C R I B E N S

Срв.: Пак там, с. 521-542.

*Трудове на Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и информационни технологии
Том VI, 2011
Proceedings of the Student Scientific Society of the State University
of Library Studies and Information Technologies
Volume VI, 2011*

**V СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ
И ИЗЛОЖБА**

**„ИНФОРМАЦИЯ – ЦЕННОСТИ – ОБЩЕСТВО”
(„INFORMATION – VALUES – SOCIETY”)**

СВУБИТ,

Спортна зала, 22 май 2009 г., 10:00 ч.

„СВЕТНА КАТО СЛЪНЦЕ”

НОМО VERBI GRACILIS

*Срв.: Том V на Трудове на
Студентското научно общество при
Специализираното висше училище по
библиотекознание и информационни
технологии. – София, 2010, с. 696-734.*

ТРУДОВЕ

на Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и информационни технологии
Том VI, 2011. VI Студентска научна конференция

PROCEEDINGS

*of the Student Scientific Society of the State University of Library Studies
and Information Technologies*

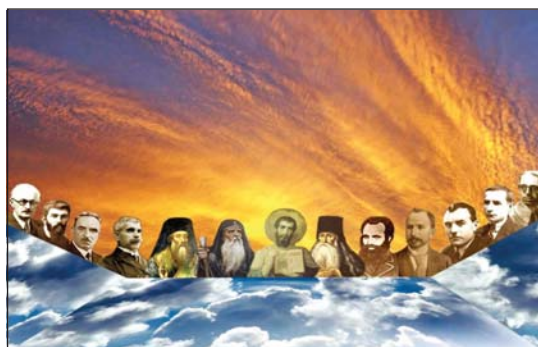
Volume VI, 2011. VI Student Scientific Conference

**VI СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА
„ИНФОРМАЦИЯ: УНИВЕРСАЛНОСТ И СВОБОДА –
ИЗБОР, ДОСТЪП, ПРОЗРАЧНОСТ”
(„INFORMATION: UNIVERSALITY AND FREEDOM –
CHOICE, ACCESS, TRANSPARENCY”)**

**СВУБИТ, Спортна зала
21 май 2010 г., 10:00 ч.**

„П Л Е Т Е Н И Е С Л О В Е С ”

Н О М О N A R R A N S

АКАДЕМИЧНА ИНТЕРТЕКСТУАЛНА АКСИОЛОГИЯ

(В интродукция и три фрагмента)

*Посвещава се
на националния празник на българската просвета и култура и
на славянската писменост – 24 май
и на 60-годишнината на Държавния библиотечарски институт
– днес: Специализирано висше училище по библиотекознание
и информационни технологии*

Легенда към текста

● Поява на участниците пред публиката;
промяна в местоположението им на сценичната площадка

●● Поява на студенти, облечени в национални носии,
символизиращи България
и нейния народ

●●● Говорещ хор на студентите от СВУБИТ –
архитекти на инфосферата

! Електронна визуализация –
пореден кадър на мониторите (NN 1-33)

! Озвучаване {NN 1-11}

Действащи лица и изпълнители

- Св. Константин-Кирил Философ (● ККФ) – Йови Лулов, о. Стефан Пашов (X)
- Св. Патриарх Евтимий Търновски (● ПЕТ) – Иван Драганов (Ф)
- Св. о. Паисий Хилендарски (● О.ПХ) – Димитър Димитров (У)
- Св. епископ Софроний Врачански (● СВ) – Анатоли Богданов (Т)

- Любен Каравелов (● ЛК) – Любомир Любомиров (С)
- Иван Вазов (● ИВ) – Даниел Николов (Ц)
- Алеко Константинов (● АК) – Ясен Михайлов (Ч)
- Елин Пелин (● ЕП) – Георги Георгиев (Ш)
- Йордан Йовков (● ЙЙ) – Никифор Веселинов (Щ)
- Петко Ю. Тодоров (● ПЮТ) – Божидар Александров (Ъ)
- Николай Райнов (● НР) – Николай Икономов (Ь)
- Димитър Талев (● ДТ) – Станислав Малинов (Ю)
- Димитър Димов (● ДД) – Калоян Чолаков (Я)

• Четци (Ч I-III):

- Емилиян Станев (● ЕС) – Боряна Николова (О) (Ч I)

- Николай Хайтов (● НХ) – Зорница Димитрова (И) (Ч II)
- Йордан Радичков (● ЙР) – Силвия Вълковска (Р) (Ч III)

• Четец I (● Ч I) –
 Ангел Господен (● АГ) –
 Дева Мария Българска –
 буква О – Радина Бонева, Йоана Кръстева

• Четец II (● Ч II)
 (олицетворение на българския народ) –
 буква П – Зорница Димитрова

• Четец III
 (олицетворение на българския народ) –
 буква Р – Силвия Вълковска

- Юноша, олицетворяващ българския народ – Иво Георгиев
- Девойка, символизираща България – Боряна Николова
- Огласяващ със звън от ръчна камбанка студент (•• ОЗРК) –
Жени Велчева
- Говорещ хор на студентите – архитекти на инфосферата (••• ГХАИ)
(солисти – Жени Велчева
Ангелина Григорова, Мари Бънкова)

Костюми

български национални носии от всички краища на България;

празнична тракийска национална носия
(върху дълга бяла риза)
(за • Ч I);

бяла рокля от тържествения градски костюм на България
от края на XIX – началото на XX в. (за • Ч II);

бяла рокля от тържествения градски костюм на България
от края на XX – началото на XXI в. (за • Ч III);

бели дълги ризи (по канона на православния литургичен ритуал)
(• Ч I, олицетворяващ и словото на разказващия човек –
апостолите –
буквите:
О-Я –

последните шестнадесет букви от българската азбука, –

което е направено чрез техниката на гайтана;
използваната лента е
на националния трибагреник);

студентските тоги на СВУБИТ (с различни краища):

бели – за олицетворяващия Св. Троица –
о. Стефан Пашов;

зелени – за Говорещия хор (••• ГХАИ);

червени – за олицетворяващите буквите (С-Я)

(символно е обозначен
корабът на духа на България –
онтологичното безсмъртие
на нейния народ)

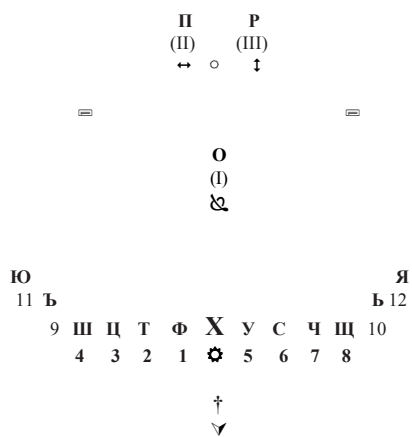
Сценография

На сцената, с пикиран върху пода на сценичната площадка квадрат от бял тюл,
 е разположена символната трапеза на Словото на българския народ –
 олтар на неговата художествена литература –
 на изящната проза,
 фиксирана от трапезата на
 Тайната вечеря,
 чрез която е обозначена,
 гледана отгоре,
 палубата на КОРАБА –
 ДУХА НА БЪЛГАРИЯ.

Живи, бели и червени, рози,
 привързани с лентата
 на националния трибагреник,
 украсяват трибуните и залата...

Легенда

- Бог – Отец
- ⊗ Христос
- † Св. Кръст
- ⌘ Дева Мария Българска (Ч I)
- ▽ кораб
- ↔ катедра (Ч II)
- ‡ лаврово дърво (Ч III)
- ≡ екрани – платна

ИНТРОДУКЦИЯ

[Звън от ръчна камбанка известява началото на интеракцията ...]

[Св. Йоан Кукузел „Достойно ест”]! (N 2) {N 3} *Музиката оглася залата, подготвяйки публиката с естествената си полифоничност за възприятието на многогласието на българските писатели, чийто живот и творчество е единство от завети (послания)... Участниците в*

●●● **ГХАИ** *застават на сценичната площадка, като описват дъгите на палубата на КОРАБА – ДУХА НА БЪЛГАРИЯ... На фона на музиката на сцената излизат двама студенти – девойка и юноша... Зад тях – се движат като сенки и застават – в група седем студенти... Всички реплики от участниците се произнасят с максимална тържественост и сияйна просветленост ... Юношата, вперен в хоризонта:*

„ТЕКАТ СЛЕДИ

Нощта,

родена от Зората,
изгича от олгара си небесен,
а хора –
като кораби на светлината –
будителите търсят
в своята безсмъртна песен...” (НВ.ЛЗС)

● *Девойка, олицетворяваща България – облечена е в бяло, на едното си рамо – като крило – има червена лента, на другото – зелена, с което е символизиран българският триколюр (При произнасянето на първата сричка от следващия текст зазвучава народната песен „Притури се планината”):*

„Будители свещени!
За вечни времена
вий пазите ни просветени
със своята светлина.” (АК.БА)

● *Юноша, поглеждайки девойката, и след това продължаващ, обърнат към публиката:*

„Българийо,
пред тебе коленичим,
защото корабът си ти,
а те са светлината.” АК.БА)

Отделен глас от групата (Първи студент):

Светите Кирил и Методий,

Отделен глас от групата (Втори студент):

Свети Евтимий – Патриарх,

Отделен глас от групата (Трети студент):

Отец Пансий

Отделен глас от групата (Четвърти студент):

и Софроний,

Отделен глас от групата (Пети студент):

Раковски,

Отделен глас от групата (Шести студент):

Левски,

Отделен глас от групата (Седми студент):

Ботев...

• *Девойката, олицетворяваща България, изрича, разтваряйки ръцете си като криле на птица:*

**„Криле над нашата съдба,
развявани за изкупление...
Слова, голготи, писмена –
това е нашето спасение.” (АК.БА)**

• *Юношата, вперен в хоризонта:*

„ТЕКАТ СЛЕДИ...

Следи на светлината...

**Някой пак разлиства
българските книги,
за да открие духа на Караджата,
защото е голям светът с големи
хора,
родени във легендата за
светлината...” (НВ.ЛЗС)**

[Зазвучава „*Miserere*” на Грегорио Алегри (Gregorio Allegri) (Gregorio Allegri – Miserere mei, Deus) {N 4}... На фона ѝ, фиксиращ универсалния информационен социокултурен код на цивилизацията – закона на любовта („*Помилуй ме, Боже, по голямата Си милост*” (Пс. 50) , на екрана се изписват посланията на българските писатели за българския език и българската литература...]

[*Великденски камбани*] ! (N 1) {N 2} (Едновременно секва „*Miserere*” и започва *четецът*...)

[• Ч П] Това Академично представление обединява във **видими и словесни форми монументална художествена фреска**, която рисува духовен климат, изграден върху съвременната информационна среда като културно, научно, интелектуално и нравствено знание послание към съвременниците и потомците на една рационално осмислена вечност, която хуманизира настоящето.

Монументалната художествена фреска е изградена от фрагменти на диалози между студентите – членове на Студентското научно общество при Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии – и техните преподаватели.

Ценността на тези интеракции е формирана в учебно-педагогическия и извънаудиторния изследователски процес. ! (N 3)

(• АГ застава на пулт I, излизайки от дъното на сцената, от лявата страна на пулта ◦, когато в същото време от дясната страна на този пулт (◦) се появява студентът, облечен в национална носия, който, когато • АГ стъпи върху пулта (I), покланяйки му се, продължава да върви и спира пред Ректора, с поклон поема от него Ректорския жезъл и се връща обратно до пулт ◦; друг студент междуременно му подава и знамето на България, което студентът с националната носия поема с другата си ръка.)

Четецът проследява с поглед студента, облечен в национална носия, който държи в двете си ръце отдясно на пулт ◦ националния трибагренник и Ректорския жезъл, и ги побива подчертано знаково на пулта – едновременно с двете си ръце – като приказан титан.)

Текстът на днешната Академична аксиология е замислен като **философски тласък**, който търси взаимно духовно проникване между участници и зрители.

Този текст е плод на **стрежежа на естествената информационна среда към откриване на равновесие във (!) и извън (!) изначалната памет на времето и пространството** – културата, онтологичната вечност.

За това ние избираме езика на **метафората** в нейната най-висша форма – **симфората**, фиксирана в решението ни участниците в интеракцията да **четат!**

Интертекстуалните послания са рационално композирани в съответствие със **свръхмодерната концепция „информационна среда“** (С. Денчев), която тук пулсира в диалектичното единство на съграждащата я **триада**:

- **информационни фондове (съществуващите текстове);**
- **информационни технологии (средствата, закрепящи информацията върху съответни материални носители);**
- **интеракции (конотации, възникващи във времето и пространството). ! (N4)**

[● Ч III] Настоящата Академична аксиология – „**Плетение словес**” (*Ното narrans – Разказващ човек*)”, е втората част на фрагмента „**Светна като слънце**” от идиличния триптих „**Бяла светлина**” (*Lux alba*): **Оратория**”.

В първата част в центъра на вниманието беше **изящното поетично слово на България...**

Тук главен герой е изящното разказващо слово на България!

(*На последната дума от произнасянето на по-горния текст писват Кабагайдите – кратко и секват. Моментално продължава другият четец...*)

[● Ч III] Надсловът на Академичното Свето представление „**Плетение словес**” (*Ното narrans – Разказващ човек*)” **се изявява чрез три симфори, които обединяват в своето триединство ипостасния смисъл на разказващото българско изящно слово:**

- „**VITAM IMPENDERE VERO**” („**ДА ПОСВЕТИМ ЖИВОТА СИ НА ИСТИНАТА**”);

- „**NOMEN EST OMEN**” („**ИМЕТО Е СМИСЪЛЪТ / ПРЕДЗНАМЕНОВАНИЕТО**”);

- „ПО ЛЕПОТЪ ЯКО ЖЕ КЛЮЧИМО ЕСТЬ” ...

[По лепотй яко же ключимо ест]
([Върви] след [необяснимата] красотата
[, но така] сякаш [тя] е ключ
[, с който можеш да отключиш тайните] на битието)]”

Стилът на Св. Патриарх Евтимий Търновски беше наречен от проф. Цветана Романска-Вранска, акад. Дмитрий Лихачов, акад. Иван Дуйчев и др. „плетение словес” (Срв.: Смядовски, Ст. Патриарх Евтимий Търновски. // *Строители и ревнители на родния език*. София, 1982, с. 61; Дуйчев, Ив. Болгарские лицевые рукописы XIV в. // *Щепкина, М. Болгарская миниатюра XIV в. Исследования псалтыри Томича*. Москва, 1963, с. 10; Романска-Вранска, Цв. Стилни похвати на Патриарх Евтимий. // *Сб. БАН*, 1942, Кн. XXXVII; Шулгина, Э. Болканский орнамент. // *Древнорусское искусство*. Рукописная книга, М., 1974, с. 240-264; Иванова-Мирчева, Д. Евтимий Търновски, писател-творец на литературния български език от късното средновековие. // *Търновска книжовна школа*. София, 1974, с. 197-210).

Това е стил, който е следвал дословно конкретния смисъл на думите, защото преди това вече е издигнал в абсолют европейската средновековна максима: „Nomen est omen”.

Този стил е познавал закона на любовта в неговия буквален (т.е. исторически), алегоричен (т.е. иносказателен), тропологичен (т.е. морален) и анагогичен (т.е. мистичен) смисъл.

В „Житието на Св. Петка Търновска” Св. Патриарх Евтимий – тъкмо вплитайки и преплитайки в едно тези четири посоки на изящното слово – казва:

„Ако законът на любовта изисква да си припомним за по-миналите дни на любимите, да съзерцаваме техните образи, дела и думи и – дори повече – да рисуваме изображенията им, много и многократно повече ще бъде достойно и твърде желателно за богобоязливите да почетат с почит божиите угодници и да разказват за полза спомените и техните

деяния. Защото словото за полезното принася не малка полза на слушателите!”

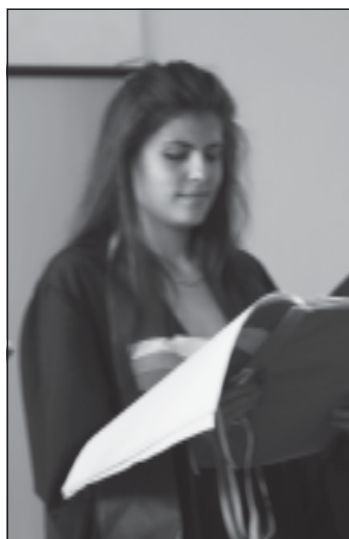
Очевидно Св. патриарх Евтимий Търновски е познавал и максимата: „*Vitam impendere vero*”, защото – възхвалявайки любовта на Св. Петка Търновска към Триединния Бог, – допълва:

„Както <...>, когато в пролетните часове слънцето изпраща лъчи по цялата земя и всички живи същества растат и едреят и се развиват все по-бързо, сякаш участват в общ празник на обновлението, така и духовната поевст създава общ празник на веселие за душите на слушателите и леко разсейва и отгонва целия облак на скръбта”.

(●●● ГХАИ) ... „*<Той> приличаше на човек, който е престанал да гледа на живота и на природата край себе си като на декоративна завеса, ами се мъчеше да пробие тази завеса или перде, да ги разкъса и да надникне зад тях.*” (ЙР.НС) (отделен глас извиква, буквално прекъсвайки произнасянето на последната дума от репликата на четец.)

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[• Ч II] Посоченият универсален синтез – **ДА ПОСВЕТИМ ЖИВОТА СИ НА ИСТИНАТА (VITAM IMPENDERE VERO), ИМЕТО Е СМИСЪЛ**

(ПРЕДЗНАМЕНОВАНИЕ) (NOMEN EST OMEN) И ВЪРВИ СЛЕД НЕОБЯСНИМАТА КРАСОТАТА, НО ТАКА СЯКАШ ТЯ Е КЛЮЧ, С КОЙТО МОЖЕШ ДА ОТКЛЮЧИШ ТАЙНИТЕ НА БИТИЕТО (ПО ЛЕПОТЕ ЯКО ЖЕ КЛЮЧИМО ЕСТ) – илюстрира статуса на творчеството, обозримо като изследване в съвременната модерна парадигма на човешкото познание – пълнота, всеобщност, всеобхватност, – защото такава е и онтологията на университета като явление на социокултурната среда през ХХI в.

В основата на възникващите диалози са положени следи от историческата и съвременната литературна традиция на разказващото българско изящно слово...

Тук българският и световният хуманитарен опит са в универсално духовно единство...

[• Ч III] Любовта на българина е любов към корена, към гранитната скала, към ухаещата на чернозем изорана нива, към короната на сенчестото дърво, към дълбоките каменни темели на българската къща, към високата ограда, към софрата и сладките приказки около нея. Българинът векове наред се е развивал интензивно. Интензивното развитие е развитие във времето, пораждащо пространство. Това е стъпяване, натрупване на субстанция – знание. Сигурно затова ние, българите, сме сред малкото цивилизовани народи по света, които ревниво пазят и почитат паметта за своето духовно зачатие, скрито в книгите на първоучители и духовни апостоли, които всички ние наричаме БУДИТЕЛИ.

(••• ГХАИ) БУДИТЕЛИ! [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума, която произнасят, едновременно с четеца и всички участници в интеракцията, които рязко стават от местата си и остават изправени.]

[• Ч III] Българските първоучители, будители и духовни апостоли създадоха основното българско литературно изречение.

[• Ч III] Всеки иска да прочете това изречение.

[• Ч III] Всеки – без изключение – подрежда в някакъв свой ред уникални художествени биографии.

[• Ч III] Днес творчеството на Св. архиепископ Климент Охридски, Св. Патриарх Евтимий Търновски, Св. о. Паисий Хилендарски, Св. епископ Софроний Врачански, Любен Каравелов, Иван Вазов, Алеко Константинов, Елин Пелин, Йордан Йовков, Петко Юрданов, Тодоров, Николай Райнов, Димитър Талев, Димитър Димов, Емилиян Станев, Николай Хайтов и Йордан Радичков прилича на фрески, на черти и резки, издълбани върху камъните на древни български некрополи, скрили тайната за основното българско литературно изречение...

[• Ч III] ... Говоренето и литературните претенции, изясняващи моженето, се забравят. Винаги остава направеното.

... *Защото „<...> едно е да ти се иска, друго е да можеш, а пък трето и четвърто – да го направиш.”* (НХ.МВ)

(●●● ГХАИ) „Художнико, създавай, а не разговаряй” (ЙВГ.П) (отделен глас извиква, буквално прекъсвайки произнасянето на последната дума от репликата на четеца.)

[● Ч Ш] Сигурно затова литературната красота, шествала по звездния път на кирилицата и глаголицата, на „Пространно житие на Св. Иван Рилски” и „История славяноболгарская ...” на „Кириакодромион, сиреч Неделник” и „Маминото детенце”, на „Под игото” и „До Чикаго и назад”, на „Светите застъпници” и „Песента на колелата”, на „Pieta” и „Къде е щастието”, на „Железният светилник” и „Тютюн”, на „Крадецът на праскови”, „Мъжки времена” и „Нежната спирала”, е преди всичко красота, създадена, сътворена, увековечена с труд, любов, постоянство и родолюбие...

*„Защо блести всегда лицето ти?
Защо не съм кат тебе <...>
чист, лъчист” (СМ.СТ)*

(●●● ГХАИ) „<...> в труда е <...> красотата” (СМ.СТ) (отделен глас извиква, буквално прекъсвайки произнасянето на последната дума от репликата на четеца.)

[● Ч Ш] Това е повествувателна „ЛЕПОТА” (КРАСОТА), която изгражда българската парадигма на универсалното художествено-естетическо познание...

[● Ч Ш] Тази парадигма е говореща, пулсираща литературна и надлитературна тъкан, която не просто разказва, обяснява, беседва, поучава и просълъзва очите на оня, който съзерцава и разбира кирилските букви – това е по-скоро истинският образ на живата литературна памет, която има начало, но няма край.

Както няма край бъдещето, в което все още не сме живели...

[● Ч Ш] За да визуализираме живата монументална фреска в днешната интеракция, сме синтезирали изображения на Тайната вечеря, сред които едноименният стенопис на Леонардо да Винчи, нарисуван за покровителя му херцог Людовико Сфорца в трапезарията на манастира „Санта Мария де ла Грацие” (1495-1498 г.), заема централно място. ... Защото по време на Тайната вечеря се обновява не само тайнството на свещенството, но се утвърждава и най-висшата представа за отношението между Учител и Ученик като свещенодействие на любовта...

(●●● ГХАИ) „За овчаря стадото е всичко – и либе, и кавал, и богатство” (АС.ВЮЗ) (отделен глас извиква, буквално прекъсвайки произнасянето на последната дума от репликата на четеца.)

[● Ч III] Музикалното оформление на настоящата аксиология пулсира чрез семантични конотации с изложението.

[● Ч III] Чрез литургичната музика на Св. Йоан Кукузел „Достойно ест”! (N 2) {N 3} олицетворяваме естествената полифоничност, скрита в многогласието на изключителни български писатели, чиито нравствени послания са универсални както за нас, българите, така и за човешката цивилизация.

Чрез „Miserere” на Грегорио Алери ! (N 2) {N 3} обозначаваме универсалния контекст на висшето човешко страдание, защото творчеството е преди всичко страдание, което освобождава волеви разрези и послания, материализиращи нови пространства... Във феномена на осъзнаването намираме корена на връзката между минало – настояще – бъдеще, което обозначаваме чрез тайнството Покаяние – Разкаяние за сторения грях: „Помилвай ме, Боже, по голямата си милост” (Пс. 50)...

С музиката на Вангелис (N 2) {N 3} утвърждаваме нравствената сила на откривателството, което е хуманизиращ стремеж, пораждащ универсални модели за естетическо поведение, белязани с нравствената сила.

[● Ч III] Репликите – чрез метода на цитирането – са подбрани от: *Св. Писание* – от *Ветвия завет – Псалтир* (Пс. 50), *Книга Премъдрост на Исуса, син Сирахов* (Сир.), от *Новия завет – Св. Евангелие* (от Св. ап. Матей, Св. Лука, Св. ап. Иоана), *Първо послание до Коринтяни* (Св. ап. Павел), *Часослов*, „*Пространно житие на Св. Константин-Кирил Философ*” („*Беседа против триезичниците*”) (Св. архиепископ Климент Охридски) (КО.ПЖККФ), „*Пространно житие на Св. Иван Рилски*”, „*Житие на Св. Петка Търновска*”, (Св. Патриарх Евтимий Търновски) (ПЕТ.ПЖИР), „*История славяноболгарская ...*” (Св. о. Паисий Хилендарски) (О.ПХ.ИС), „*Кириакодромиион, сиреч Неделник*” (Св. епископ Софроний Врачански) (СВ.КН), „*Предговор към събраните съчинения от 1815 г.*” (Йохан Волфганг Гьоте) (ЙВГ.П), „*Маминото дете*” (Любен Каравелов) (ЛК.МД), „*Под игото*” (Иван Вазов) (ИВ.ПИ), „*Секира и търнокоп*” (Стоян Михайловски) (СМ.СТ), „*До Чикаго и назад*” (Алеко Константинов) (АК.ДЧИИ), „*Светът застъпници*” (Елин Пелин) (ЕП.СЗ), „*Песента на колелетата*” (Йордан Йовков)

(ЙЙ.ПНК), „В южните земи” (Антон Страшимиров) (АС.ВЮЗ), „Идилли” – „Pieta” (Петко Ю. Тодоров) (ПЮТ.И), „Къде е щастие” (Николай Райнов (НР.ПОЦС), „Железният светилник” (Димитър Талев) (ДТ.ЖС), „Тютюн” (Димитър Димов) (ДД.Т), „Крадецът на праскови” (Емилиян Станев) (ЕС.КП), „Мъжки времена” (Николай Хайтов) (НХ.МВ), „Нежната спира” (Йордан Радичков) (ЙР.НС), „Будители – апостоли” (Александра Куманова) (АК.БА), „Легенда за светлината” (НВ.ЛЗС), ръкописа на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ” (НВ.ЗХБ) (Николай Василев).

[• Ч Ш] Характеристиките са в съответствие с хипертекста на цитирания литературоведски историографски източник.

Представяната концепция е получила апробация на 28 март 2009 г. на ежегодния научно-практически семинар на университета, проведен в Хисаря в Пленарния доклад „ЦЕННОСТЕН ГЕНОМ НА БЪЛГАРСКИЯ КНИЖОВЕН И ЛИТЕРАТУРЕН ЕЗИК: (ГЕНЕАЛОГИЧНА ФЕНОМЕНОЛОГИЯ – ИНФОРМАЦИОНЕН КОД НА ИЗЯЩНОТО СЛОВО)” / Проф. д.ик.н. Стоян Денчев (: методологично-класификационен дискурс); проф. д.п.н. Александра Куманова (: философско-наукоевдски анализ); Николай Василев (: литературнокритически синтез) и в Пленарния доклад, прозвучал на VII национална научна конференция с международно участие „България – кръстопът на култури и цивилизации” на 1 ноември 2009 г. в Националния дворец на културата в София „БЪЛГАРСКОТО НАЧАЛО В ЕВРОПЕЙСКАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ: ОНТОЛОГИЯ НА ИНАЗАЦИЯТА (Към някои психологически проблеми, свързани със създаването на глаголицата и кирилицата и делото на Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий) / Проф. д.ик.н. Стоян Денчев (: методологично-класификационен дискурс); проф. д.п.н. Александра Куманова (: философско-наукоевдски анализ); Николай Василев (: литературнокритически синтез)...

[• Ч Ш] На финала на аксиологията студентите обозначават символно книжнината и литературата на България, преподнасяйки на Ректора на нашия университет:

- тезаурус, направен от Студентското научно общество, на езика на „История славяноболгарская...” на Св. о. Паисий Хилендарски;

- Том V на *Трудовете на Студентското научно общество*;

- Паметната книга – дар от Студентското научно общество на неговия Ректор, съдържаща Библиографски списък от 507 публикации в Специализирания научен печат, дело на студентите, както и образци от подготвените

нови изследвания, представени на настоящия форум.

[• Ч II]... Трапезата на Словото на българската книжовност и литература... Наратив...

[• Ч III] Хипертекстът на настоящата аксиология е дело на проф. д.п.н. **Александра Куманова** и писателя – литературен критик **Николай Василев**.

В подбирането на материала участваха докторантката **Боряна Апостолова** и студентката **Боряна Николова**.

Върховата семантична редакция е направена от о. **Стефан Пашов** и ерудита – богослов **Иван Теофилов**.

Сценографията, която включва художествени детайли, изработени от ковано желязо – челна част на кораб, кръст и катедра, лаврово дърво, – са дело на студента **Иван Петров**.

В подготовката на мизансцена участват студентите **София Пелова**, **Десислава Рагьова** и **Марияна Таланова**.

Костюмите на четците са предоставени със съдействието на **Министерството на културата**, а българските национални носии от всички краища на България са подбрани от колекциите на **софийските читалища „Витоша”** и **„Възраждане”**.

Музикални редактори на композицията са студентите **Христина Илиева**, **Лилия Илиева**; оператори на визуализацията са студентите **Радина Бонева**, **Евгения Атанасова**.

В ораторията са използвани **Великденски камбанен звън от Патриаршеската катедра „Св. Александър Невски”**, българската народна песен **„Притури се планината”** и **Каба-гайдите на България**.

Записите са предоставени от фонотеката на **Българското национално радио**.

[Великденски камбани] ! (N 5) {N 2}

[• Ч II]

**ФРАГМЕНТ ПЪРВИ:
I. ПРОРОЧЕСТВО:
ТВОРЕНИЕ
(УЧИТЕЛ – УЧЕНИК)**

[• Ч I] „Помогни ми,
Господи,
да помогна
на слепите
да прогледнат.” (НВ.ЗХБ)

*(Излизане на сцената, говорейки, и заставане пред пулта – в неговото подножие.
Всички реплики на Ч. I – се изговарят наизуст.)*

(••• ГХАИ) *(Едновременно с излизането на Ч. I о. Стефан излиза също на сцената, произнасяйки същите думи, и, заставайки пред пулта ◦; зад него – като две крила – се движат и застават, от двете му страни, солистите на ••• ГХАИ, пригласяйки му; последната, подчертана тук строфа, както и навсякъде по-надолу в аналогичните случаи, – се произнася с пригласяне и на солистите и озвучаване на последната сричка на последната дума от •• ОЗРК със звън от ръчна камбанка .)*

[• Ч I] „**Вино нямат**” (Иоан. 2:3) *(При произнасянето на последната сричка от текста писват Каба-гайдите на България)*

(••• ГХАИ) „<...> **ново вино наливат
в нови мехове**” (Мат. 9:17)

[Вангелис. „Завладяването на рая”] {N 6}
(В дъното на сцената – в центъра между Четец II и III – се разполага студентът, олицетворяващ буквата: X; отдясно, гледано от позицията на публиката: У, С, Ч, Щ, Ъ, Я; отляво, погледнато от същата позиция: Ф, Т, Ц, Ш, С, Ъ, Ю. При обявяването на всяка съответна буква студентите излизат от тези три местоположения...) ! (N 19)

[• Ч II-III] *обявяват всеки от присъстващите на трапезата на Словото на българската белетристика; с произнасянето на името на писателя съответният студент тръгва от съответното си място и сядат на трапезата; всичко*

се случва на фона на тихото звучене на музиката на Вангелис; след завършването на изброяването на героите и при сядането на последния на трапезата на Словото – се усилва звученето на музиката ...]

[• Ч Ш] • СВ. КОНСТАНТИН-КИРИЛ ФИЛОСОФ (• ККФ) – (Х) – СЪЗДАТЕЛЯТ НА ГЛАГОЛИЦАТА, КОЙТО ЧРЕЗ ПЪРВАТА КРЪСТНА БУКВА ОТ АЗБУКАТА, КОЯТО СЕ ИЗГОВАРЯ АЗ, РАЗВЪРЗА УСТАТА НА СЛАВЯНСКИЯ РОД, ЗА ДА ВЪДВОРИ И БЪЛГАРИТЕ В ХРИСТИЯНСКАТА РЕЛИГИОЗНА ОБЩНОСТ, КЪДЕТО ЕДИНОСЪЩНОСТТА НА ХРИСТИЯНСКИЯ БОГ Е В НЕГОВОТО ИПОСТАСНО ТРИЕДИНСТВО: ОТЕЦ, СИН И СВЕТИ ДУХ.

[• АГ] „Дух Господен е върху Мене” (Лук. 4:18)

(••• ГХАИ) ... върху Мене ...

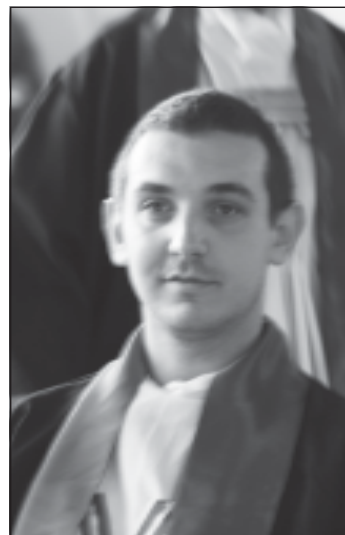
[• Ч Ш] • СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ (• ПЕТ) – (Ф) – АВТОРЪТ НА ПЪРВАТА БЪЛГАРСКА ПРАВОПИСНО-ЕЗИКОВА РЕФОРМА И СЪЗДАТЕЛЯТ НА СТИЛА „ПЛЕТЕНИЕ СЛОВЕС”, ЧРЕЗ КОЙТО ЗА ПЪРВИ ПЪТ В ЦЯЛАТА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА БЕШЕ ОБЕДИНЕН ИСТОРИЧЕСКИЯТ, ИНОСКАЗАТЕЛНИЯТ, МОРАЛНИЯТ И МИСТИЧНИЯТ СМИСЪЛ НА БЪЛГАРСКИТЕ ДУМИ – „*Пространно житие на Св. Иван Рилски*”.

[• АГ] „Затова Ме помаза да благовестя на бедните” (Лук. 4:18)

(••• ГХАИ) ... да благовестя ...

[• Ч Ш] • СВ. О. ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ (• О.ПХ) – (У) – СЪЗДАТЕЛЯТ НА ПЪРВИЯ ГРАЖДАНСКИ КОДЕКС НА БЪЛГАРИЯ – „*История славяноболгарская ...*”.

[• АГ] „Прбти Ме да лекувам ония,

които имат сърца съкрушени” (Лук. 4:18)

(●●● ГХАИ) ... имат сърца ...

[• Ч П] • СВ. ЕПИСКОП СОФРОНИЙ ВРАЧАНСКИ (• СВ) – (Т) – ПЪРВИЯТ ХУДОЖЕСТВЕН ОПИТ ЗА ПРЕОСМИСЛЯНЕ НА ПРЕЖИВЯНОТО – „*Житие и страдание грешнаго Софрония*”.

[• АГ] „*[Прбти Ме]* да проповядвам на пленените освобождение, на слепите прогледване” (Лук. 4:18)

(●●● ГХАИ) ... прогледване ...

[• Ч П] • ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ (• ЛК) – (С) – АВТОРЪТ НА ПЪРВАТА ЛИТЕРАТУРНА ПСИХОГРАФИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПРАВИ – „*Българи от старо време*”, „*Маминото детенце*”.

[• АГ] „*[Прбти Ме]* да пусна на свобода измъчените, да проповядвам благоприятната Госпудня година.” (Лук. 4:19)

(●●● ГХАИ) ... Госпудня година ...

[• Ч П] • ИВАН ВАЗОВ (• ИВ) – (Ц) – ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ, КОЙТО ПРЕВЪРНА ЛИТЕРАТУРНАТА МЕЧТА В ГРАЖДАНСКИ МАКСИМАЛИЗЪМ И НАЦИОНАЛНА НАДЕЖДА ЗА ВЪЗКРЕСЕНИЕ – „*Под игото*”.

[• АГ] „Всяка премъдрост е от Господа и с Него пребъдва веќеи.” (Сир. 1:1)

(●●● ГХАИ) ... веќеи ...

[• ч ш] • АЛЕКО КОНСТАНТИНОВ (• АК) – (Ч) – СЪЗДАТЕЛЯТ НА НАЙ-СИЛНАТА ТЕМПОРАЛНА СИСТЕМА В ЦЯЛАТА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА И ПЪРВИЯТ ПИСАТЕЛ, КОЙТО МИТОЛОГИЗИРА САТИРИЧНИ МОТИВИ ОТ НАСТОЯЩЕТО, ЗА ДА ГИ ПРЕВЪРНЕ ВЪВ ФИЛОСОФСКА И ХУДОЖЕСТВЕНА ПРИЧИНА ЗА „ЗАВРЪЩАНЕ” ВЪВ ВЕЧНОСТТА – „До Чикаго и назад”, „Бай Ганьо”.

[• аг] „Кой ще изброи морския пясък,
и дните на вечността?” (Сир. 1:2)

(••• ГХАИ) ... вечността ...

[• ч ш] • ЕЛИН ПЕЛИН (• ЕП) – (Ш) – ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ, КОЙТО ХИПЕРБОЛИЗИРА ВЪТРЕШНИЯ СВЯТ НА МИНИАТЮРНИ ХОРА, ПРЕДМЕТИ И ЯВЛЕНИЯ ОТ ПРИРОДАТА, ЗА ДА ГИ ПРЕВЪРНЕ ВЪВ ФИЛОСОФСКА ХИПОТЕЗА ЗА СЪЩНОСТТА НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН БИТ – „Гераците”, „Андрешко”.

[• аг] „Кой ще изследва височината на небето
и ширината на земята,
бездната и премъдростта?” (Сир. 1:3)

(••• ГХАИ) ... премъдростта ...

[• ч ш] • ЙОРДАН ЙОВКОВ
(• ЙЙ) – (Щ) – ПЪРВИЯТ
БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ,
КОЙТО ИЗГРАДИ
НАЦИОНАЛНАТА МЯРКА
ЗА ФИЗИЧЕСКА И
ДУХОВНА КРАСОТА И
СЪЗДАДЕ УНИВЕРСАЛЕН
ХУДОЖЕСТВЕН КОДЕКС
ЗА ПРАВСТВЕНА
ЧИСТОТА В

БЪЛГАРСКОТО ЛИТЕРАТУРНО ПРОСТРАНСТВО – „Песента на колелетата”, „Серафим”.

[• АГ] „Кой ще изследва височината на небето
и ширината на земята,
бездната и премъдростта?” (Сир. 1:3)

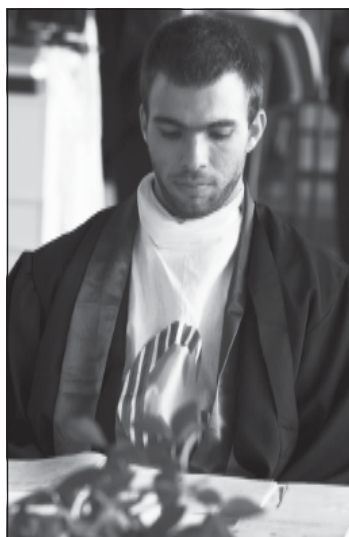
(••• ГХАИ) ... премъдростта ...

[• Ч П] • ПЕТКО Ю. ТОДОРОВ (• ПЮТ) – (Ъ) – ПЪРВИЯТ
БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ, КОЙТО ВГРАДИ ЕСТЕТИКАТА НА
ЗАПАДНОЕВРОПЕЙСКИЯ НРАВСТВЕН ИДЕАЛ В
ХУДОЖЕСТВЕНИТЕ ТАБЛИЦИ НА БЪЛГАРСКИЯ
АВТЕНТИЧЕН СЛОВЕСЕН ФОЛКЛОР – „Идиллии”.

[• АГ] „[Кой ще изследва] ширината на земята?” (Сир. 1:3)

(••• ГХАИ) ... кой ...

[• Ч П] • НИКОЛАЙ РАЙНОВ (• НР) – (Ъ) – ПИСАТЕЛЯТ,
КОЙТО ОСЪЩЕСТВИ ДОКРАЙ РЕЦЕПЦИЯТА НА
ЗАПАДНОЕВРОПЕЙСКИЯ
ХУДОЖЕСТВЕН ИДЕАЛ – „Приказки”.

[• АГ] „[Кой ще изследва] бездната и
премъдростта?” (Сир. 1:3)

(••• ГХАИ) ... премъдростта ...

[• Ч П] • ДИМИТЪР ТАЛЕВ (• ДТ) – (Ю)
– ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ,
КОЙТО ИЗВИСИ НРАВСТВЕНАТА
КРАСОТА НА БЪЛГАРИНА ДО
ИКОНОСТАСА НА ИЗНАЧАЛНИЯ
ХРИСТИЯНСКИ СТРЕМЕЖ КЪМ
ДУХОВНО СЪВЪРШЕНСТВО –
„Железният светилник”.

[• АГ] „От всичко най-напред
е произлязла премъдростта,
и разбирането на мъдростта е отвика.” (Сир. 1:4)

(••• ГХАИ) ... отвика ...

[• Ч Ш] • ДИМИТЪР ДИМОВ (• ДД) – (Я) – ПЪРВИЯТ
БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ, КОЙТО РАЗРЕШИ ФИЛОСОФСКИЯ
ПРОБЛЕМ ЗА НЕРЕАЛИЗИРАНАТА ЧОВЕШКА МЕЧТА ЗА
АБСОЛЮТНО ЩАСТИЕ И КРАХА НА ОБИКНОВЕНИТЕ
ЧОВЕШКИ НАДЕЖДИ – „Тютюн”.

[• АГ] „Извор на премъдростта
е Словото на Бога Всевишни,
и нейните шествия
са вечни заповеди.” (Сир. 1:5)

(••• ГХАИ) ... Словото ... вечни заповеди ...

[Великденски камбани] {N2}

[• Ч Ш] ФРАГМЕНТ ВТОРИ:
II. ТАЙНСТВО:
ЛЮБОВ
(КОРОНА – КРЪСТ)

[• Ч Ш] „От зората на своето пораждане
до ден-днешен БЪЛГАРСКОТО
НАЦИОНАЛНО ЛИТЕРАТУРНО
САМОСЪЗНАНИЕ безкомпромисно
цензурира творчеството на българските
писатели според ТРИ ОСНОВНИ
КРИТЕРИЯ ЗА ХУДОЖЕСТВЕНА
МЯРКА.

ТЕЗИ КРИТЕРИИ СА ТРИТЕ ЛИЦА НА СВЕЩЕНИЯ И
ЕДИНОСЪЩ БЪЛГАРСКИ ЛИТЕРАТУРЕН ИПОСТАС ! (N 15):

[• Ч II] ПЪРВИ КРИТЕРИЙ: **ЧИСТОТА НА ЕЗИКА**; ! (N 16)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

[• Ч III] ВТОРИ КРИТЕРИЙ: **ЯСНОТА НА МИСЪЛТА**; ! (N 17)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

[• Ч II] ТРЕТИ КРИТЕРИЙ: **СВЕТЛИНА В ПОСЛАНИЕТО.**”
(НВ.ЗХБ) ! (N 18)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(••• ГХАИ) „Блажени гладните и жадните за правда,
защото те ще се наситят.” (Мат. 5:6)

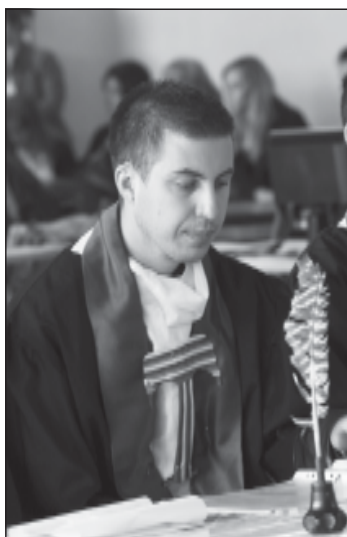
(• ККФ) (X) „Христос <...>, бидейки Творец на всичко, <...>

е създал човека между
ангелите и животните,
като със словото и разума го е
отличил от животните,
а с гнева и похотите –
от ангелите.” (КО.ПЖККФ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(••• ГХАИ) „Блажени милостивите,
защото те ще бъдат
помилувани.” (Мат. 5:7)

(• ПЕТ) (Ф) „<...> душевната храна се
поднася и на едните,

**и на другите – на повествуващите,
както е известно, и на слушащите <....>” (ПЕТ.ПЖИР)**

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

**(●●● ГХАИ) „Блажени чистите по сърце,
защото те ще видят Бога.” (Мат. 5:8)**

**(● О.ПХ) (У) „Сами от себе си да се научим не можем,
защото кратки са дните
на нашия живот на земята.” (О.ПХ.ИС)**

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

**(●●● ГХАИ) „Блажени миротворците,
защото те ще се нарекат
синове Божии.” (Мат. 5:9)**

**(● СВ) (Т) „Понеже Бог човека
создал ест самовластен и самоволен,
кой какво хоче тако да живеј –
зло и добро в руце его ест.” (СВ.КН)**

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

**(●●● ГХАИ) „Блажени изгонените
заради правда,
защото тяхно е
царството небесно.”
(Мат. 5:10)**

**(● ЛК) (С) „Но Господ Бог не заборава ни
най-последните свои създания.”**

(ЛК.МД)

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

**(●●● ГХАИ) „Блажени сте вие,
когато ви похулят
и изгонят,
и кажат против вас лъжовно
каква и да е лоша дума
заради Мене.” (Мат. 5:10)**

**(● ИВ) (Ц) „Лудите, лудите – те да са живи!” (ИВ.ПИ)
(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]**

**(●●● ГХАИ) „Когато ви похулят и изгонят,
и кажат против вас лъжовно каква
и да е лоша дума заради Мене.
Радвайте се и се веселете,
защото голяма е наградата ви
на Небесата.” (Мат. 5:11-12)**

**(● АК) (Ч) „Като че не пред творението Божие,
а пред самия Бог те <пътешествениците>
бяха изправени!” (АК.ДЧИН)**

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**(● АГ) „Аз приех от Господа това,
що ви и предадох, а именно,**

**че Господ Иисус
през нощта,
когато бе
предаден,
взе хляб и
поблагодари,
преломи и каза <...>”:**

(●●● ГХАИ) „<...> вземете, яжте,
това е Моето тяло,
за вас преломявано;
това правете за Мой спомен.” (1 Кор. 11:23-24)

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(● ЕП) (Ш) „И нека земний подвиг на човека
да бъде стремлението
на душата към Бога
чрез красота и истина.” (ЕП.СЗ)

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(● АГ) „Взе също и чашата
подир вечеря и каза <...>”:

(●●● ГХАИ) „<...> тая чаша е новият завет
в Моята кръв;
това правете, колчем пиете,
за Мой спомен.” (1 Кор. 11:25)

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(● ЙЙ) (Щ) „<...> с мъки,
с нещастия е пълен този
свят, но все пак има нещо,
което е хубаво, което стои
над всичко друго – любовта
между хората.” (ЙЙ.ПНК)

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(●●● ГХАИ) ... ЛЮБОВТА (отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... ЛЮБОВТА (отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... ЛЮБОВТА (отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... ЛЮБОВТА МЕЖДУ ХОРАТА...

(●●● ГХАИ) „Защото, колчем ядете тоя хляб,
и пиете тая чаша,
ще възвестявате смъртта на Господа,
докле дойде Той.” (1 Кор. 11:26)

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(● ПЮТ) (Ъ) „Не на думи,
на дело да се покажем <...>” (ПЮТ.И)

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(● АГ) „А когато им уми нозете
и Си съблече дрехата,
седна пак на трапезата
и им рече <...>”:

(●●● ГХАИ) „<...> знаете ли,
какво ви направих?”
(Иоан. 13:12)

(● НР) (Ъ) „Всички желаят
да бъдат щастливи,
но не всички еднакво
разбират щастието.” (НР.ПОЦС)

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(● ККФ) (Х) „Вие Ме наричате
Учител и Господ,

**и добре казвате,
понеже Съм такъв.” (Иоан. 13:13)**

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

**(● ДТ) (Ю) „Ти може да се чудиш,
не си виждал такива птички,
нема ги нигде по света,
и такива дъбови клончета
не си виждал събрани така,
заплетени като венец надлъж,
и пак са като истински,
то е човек да търси
и да събира хубост,
каквато нема нигде
и никой не е виждал.” (ДТ.ЖС)**

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

**(● ККФ) (Х) „И тъй,
ако Аз,
Господ и Учител,
ви умих нозете,
то и вие сте длъжни
да умивате нозете
един другиму.” (Иоан. 13:14)**

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(●●● ГХАИ) ... вие сте длъжни ...
(отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... вие сте длъжни ...
(отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... вие сте длъжни ...
(отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... вие сте длъжни
да умивате нозете един другиму ...

(• ДД) (Я) „<...> това бе пътят <...>
към безкрайния предел
на човешкото знание, <...>
така че патосът на живота
протичаше като бавна,
пълноводна река <...>” (ДД,Т)

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(• ККФ) (X) „Защото ви дадох пример,
да правите и вие същото,
каквото аз ви направих.” (Иоан. 13:15)

[*Великденски камбани*] {N 2}

[• Ч П] ФРАГМЕНТ ТРЕТИ:
III. ЗАВЕТ:
ИСТИНА
(ПЪТ – ВОДАЧ)

[*Всеки, от произнасящите думите „Отче наш!” на различните езици, ще става, казвайки ги... Четците ще казват тези думи, затваряйки сценария, намиращ се в ръцете им...*]

[• Ч П] ... Венецианският спор с триезичниците на славянския първоучител Св. Константин-Кирил Философ ...
... Лето 867-мо...

(●●● ГХАИ) ... И ... „светна като слънце”:

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(● ККФ) (X) „Не пада ли от Бога
дъжд еднакво за всички?
Също и слънцето не грее ли на всички?
Не дишаме ли всички еднакво въздух?
Как вие не се срамувате,
като определяте само три езика,
а искате всички други племена и народи
да бъдат слепи и глухи?
Кажете ми:
дали смятате Бога за безсилен,
та да не може да даде това,
или Го смятате за завистлив,
та не иска.
Ние пък знаем много народи,
които имат книги
и въздават слава на Бога
всеки на своя език.”

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(*Започвайки едновременно със звука от ръчната камбанка, зазвучава за кратко, „Притури се планината”... и заглъхва*)

... Затова чуйте как други народи произнасят
Името Господне!
(*Тихо зазвучава с произнасянето на първата реплика, следваща по-долу, музиката на Вангелис...*)

(● О.ПХ) (У) **На фарси:**
(*фарси*) (Педаре ман!)

(● СВ) (Т) **На иврит:**
(*иврит*) (Авину!)

(• ИВ) (Ц) На арамейски:
(арам.) (Аввун дбишмайе!)

(• ПЕТ) (Ф) На арменски:
(арм.) (Хайр мер!)

(• АК) (Ч) На гръцки:
(гр.) (Патер имон!)

(• ЛК) (С) На латински:
(лат.) (Патер ностер!)

(• ПЕТ) (Ф) На испански:
(исп.) (Падре нуестро!)

(• ЙЙ) (Щ) На английски:
(англ.) (Ауър Фадър!)

(• О.ПХ) (У) На немски:
(нем.) (Фатер унзер!)

(• ЕП) (Ш) На френски:
(фр.) (Нотр Пер!)

(• ПЮТ) (Ъ) На полски:
(пол.) (Ойче наш!)

(• НР) (Ъ) На румънски:
(рум.) (Падре ностро!)

(• ДТ) (Ю) На руски:
(рус.) (Отец наш!)

(• ДД) (Я) На хърватски:
(хърв.) (Оче наш!)

(• Ч II) На сръбски:
(сръб.) (Оче наш!)

(• Ч III) На словенски:
(словен.) (Оче наш!)

(• Ч II) На чешки:
(чеш.) (Отче наш!)

(• Ч III) На арабски:
(араб.) (Аббана!)

(• Ч II) На турски:
тур.) (Гьоклердеки Бабамъз!)

[И • ККФ) (Х), ставайки, заедно с всички, изправени край трапезата на Словото, произнася / произнасят думите на молитвата „Отче наш!“ на български език с молебно отправени ръце, след което всеки спуска ръцете си спокойно и гръмка зазвучава музиката на Вангелис... • Ч I казва молитвата едновременно със станалите около трапезата в поза „оранта“... • Ч II и • Ч III произнасят молитвата със спуснати ръце и затворени сценарии...]

(• Ч II) На български:

- (• ККФ) (Х)
- (• ПЕТ) (Ф)
- (• О.ПХ) (У)
- (• СВ) (Т)
- (• ЛК) (С)
- (• АК) (Ч)
- (• ЕП) (Ш)
- (• ЙЙ) (Щ)
- (• ШОТ) (Ъ)

- (•НР) (Ь)
- (•ДТ) (Ю)
- (•ДД) (Я)
- (•Ч I)
- (•Ч II)
- (•Ч III)

**„Отче наш,
Който си на небесата!
Да се свети
Твоего име;
да дойде
Твоего царство;
да бъде
Твоята воля,
както на небето,
тъй и на земята;
насыщния ни хляб
дай ни днес;
и прости нам
дълговете ни,
както и ние
прощаваме
на длъжниците си;
и не въведи нас
в изкушение,**

**но избави ни
от лукавия.” (Мат. 6:9-13)**

(•••ГХАИ) „Амин!”

СИМВОЛНО ОБОБЩЕНИЕ

След последната реплика от текста, застъпвайки я, зазвучават последователно:

Многая лета {N 8},

Горда Стара планина {N 9},

Химн на Обединена Европа {N 10},

Gaudeamus igitur {N 11}.

**Студентите остават през цялото време на сценичната площадка,
многозначително вглеждащи се в погледите на публиката.**

*{Шествие на студентите (• АГ, • ККФ, • О.ПХ, студентът с Ректорския жезъл, който,
включвайки се в шествието, подава обратно националния трибагреник на студента, от
когото той го получи в символното начало)...*

*...Те тръгват експресивно, но и тържествено при зазвучаването на „Многая
лета” така:*

1. ● АГ тръгва пръв;
2. на една ръка разстояние зад него и малко в страни от него върви студентът с Ректорския жезъл и трибагреника в ръце;
3. ходом, този студент подава трибагреника на другия студент и продължава в шествието само с жезъла в ръка;
4. когато ● АГ стига трапезата, към шествието се присъединяват и ● ККФ, и ● О.ПХ, взимайки на ръце изданията, които ще се поднесат на Ректора, подавайки, ходом, на ● АГ Паметната книга – дар от Студентското научно общество на неговия Ректор, съдържаща Библиографски списък от 507 публикации в специализирания научен печат – дело на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, които се представят на форума;
5. в ръцете на ● ККФ остава Том V на Трудовете на Студентското научно общество на СВУБИТ, в ръцете на ● О.ПХ – ръкописния препис на „История славяноболгарская...”, съдържащ и направения ръкописен тезаурус на езика на Св. о. Паисий Хилендарски, както и разпечатките на тези продукти, записани на магнитен носител;
6. когато шествието от четиримата студенти пристига при Ректора, ● АГ с лек поклон, застава срещу него; ● ККФ и ● О.ПХ се разполагат като две негови криле – леко зад него и в страни; леко в страни, но като част от шествието, застава и студентът с Ректорския жезъл в ръка;
7. поднасянето на документалните регалии става така: ● АГ подава на Ректора Паметната книга, разтваряйки я и подавайки му от нея с кратко обяснение Библиографския списък от 507 публикации в специализирания научен печат – дело на студентите; след това – без да се обръща в страни, гледайки Ректора в очите, поема отдажно подаваното му от ● ККФ издание на Том V на Трудовете на Студентското научно общество на СВУБИТ, назовавайки на Ректора заглавието; по същия начин той поема отляво от ● О.ПХ ръкописния препис на „История славяноболгарская...”, съдържащ и направения ръкописен тезаурус на езика на Св. о. Паисий Хилендарски, както и разпечатките на тези продукти, записани на магнитен носител;

8. ● АГ премества погледа си от очите на Ректора към студента с жезъла в ръка, който, без да поглежда ● АГ в очи, пристъпва към Ректора и с поклон му връща жезъла, отстъпвайки назад, към шествието, без да се обръща с гръб към Ректора;

9. Четиримата студенти, участници в шествието, остават изправени срещу Ректора по време на звученето на **Многая лета, Горда Стара планина, Химн на Обединена Европа**;

10. Със зазвучаването на **Gaudeamus igitur** участниците в шествието леко се покланят на Ректора и се оттеглят; по същото време участниците в трапезата на Словото трансформират сценичната площадка в трибуна на конференцията и изнасят целия сценичен реквизит...]! (NN 1-33) {N 11}

ЕЛЕКТРОННА ВИЗУАЛИЗАЦИЯ (NN 1-33)

[! N 1] Фасадата на СВУБИТ

[! N 2] Кориците на Т. I-V на СНО при СВУБИТ

[! N 3] Моменти от работата на СНО при СВУБИТ

[! N 4] Моменти от Академичните аксиологии на СНО при СВУБИТ

[! N 5] Глаголицата

[! N 6] Кирилицата

[! N 7] „За буквите”

[! N 8] „Азбучна молитва”

- [! N 9] Икона: Христос сред книжниците
- [! N 10] Икона: Покръстване на България
- [! N 11] Икона: Св. Седмочисленици
- [! N 12] Икона: Христос сред книжниците: фреска (Боянска църква) (близък план)
- [! N 13] Икона: Св. Наум
- [! N 14] Икона: Св. Сава, Св. Горазд, Св. Ангеларий
- [! N 15] Карта на Великоморавската мисия (средновековен образец)
- [! N 16] Карта на Първото Българско царство
- [! N 17] Карта на Второто Българско царство
- [! N 18] Карта на Третото Българско царство
- [! N 19] Карта на съвременна България
- [! N 20] Св. Константин-Кирил Философ
- [! N 21] Св. архиепископ Методий
- [! N 22] Св. архиепископ Климент Охридски
- [! N 23] Черноризец Храбър
- [! N 24] Св. Патриарх Евтимий Търновски
- [! N 25] Св. о. Паисий Хилендарски

[! N 26] Св. епископ Софроний Врачански Христо Ботев

[! N 27] Любен Каравелов

[! N 28] Иван Вазов

[! N 29] Алеко Константинов

[! N 30] Елин Пелин

[! N 31] Йордан Йовков

[! N 32] Петко Ю. Тодоров

[! N 33] Николай Райнов

[! N 34] Димитър Талев

[! N 35] Димитър Димов

ОЗВУЧАВАНЕ {NN 1-11}

{N 1} *Върви, народе възродени!*

{N 2} *Великденски камбанен звън*

{N 3} *Каба-гайдите на България*

- {N 4} *Притури се планината*
- {N 5} Св. Йоан Кукузел „*Достойно ест*”
- {N 6} Грегорио Алегри „*Miserere*”
- {N 7} Вангелис „*Conquest of the paradise*”
- {N 8} *Многая лета*
- {N 9} *Горда Стара планина*
- {N 10} *Химни на Обединена Европа*
- {N 11} *Gaudeamus igitur*

